

държава и съ достоинство продължи въ името на цѣлокупността народна начертания пжтъ за културното възмогване на българския народъ, който на Изтокъ — въ днешна политическа България изнемогваше подъ игото на Византия; тая страна, която отъ вѣкове е участвувала въ първитѣ редове въ моралнитѣ борби, подети отъ българския народъ; тая страна, въ прѣградието на която бодроствуватъ и нинѣ отъ вѣкове съ величието на своето славно минало славянскитѣ свети мѣста — Солунъ и Охридъ; тоя български край — който природата щедро дари съ красота; тая страна, която даде хилядни синове въ първитѣ редове на славното първо българско войнство — Опълчението, които, мъжествено браниха въ кървавата епическа борба на Шипка цѣлостта народна; тая страна, която великиятъ Царь-Освободителъ, съ силата на меча включи въ С.-Стефано въ естественитѣ очертания на нововъзроденото Българско царство; тая именно страна — Македония бѣ уязвена най-чувствено отъ неправдата, що стори Берлинъ. И днесъ тая страна носи тежкитѣ слѣди отъ ранитѣ, причинени ней отъ християнска Западна Европа.

Вопли и страдания се чуваха въ она часъ всждѣ въ тоя български край, екотѣтъ отъ който, и днесъ сърдцераздиращо се разнася по цѣлия ширъ на просвѣтена Европа; той е гласъ на проклятието къмъ виновницитѣ на стореното злодѣяние въ Берлинъ върху цѣлокупна България, очертана въ С.-Стефано отъ велика Славянска Русия....

Силата на страданията, които чувствуваше Македония, когато я разлжчиха отъ С. Стефанска България, съ голѣмо чувство на горестъ очъртава